

POZN. V textu je namísto sporného doménového jména a jakýchkoliv výrazů, podle kterých by bylo možno identifikovat strany sporu, užíváno ***** nebo jiných anonymizujících znaků. Pokud byl některý anonymizovaný výraz shodný s jiným výrazem (částí slova), byly pro takové výrazy použity stejné znaky.

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

VE SPORU

č. 00233

§ 16 Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řád .cz)

Čas podání 2013-09-04 13:29:22
Správce sporu Lada Válková

Strana žalující ●●■■■ ***

Strana žalovaná *****

Sporné doménové jméno ●●■■■^o.cz¹

Jiná právní řízení

Městský soud v Praze vydal proti žalované straně předběžné opatření - usnesení *****, kterým jí nařídil zdržet se převodu sporné domény.

Žalovaná strana se proti tomuto rozhodnutí odvolala podáním ze dne **.**.**** a odvolací soud o věci dosud nerozhodl.

Shrnutí rozhodčího nálezu

Shrnutí rozhodčího nálezu tvoří Přílohu 1

¹ Pro lepší pochopení textu anonymizovaného nálezu byly pro části doménového jména, které by bylo možno vnímat odděleně, použity jiné znaky (●●, ■■■, ^o). V dalším textu se pak používají vždy příslušné znaky, pokud se hovoří jen o té které části doménového jména.

Žalobce se domáhal, aby žalovanému bylo uloženo převést doménové jméno **••••••.cz** na žalobce a aby žalovanému bylo uloženo zaplatit žalobci, k rukám jeho právního zástupce, náklady rozhodčího řízení a náklady právního zastoupení, to vše do 10 dnů od právní moci rozhodčího nálezu.

1. Žalující strana

Žalobce je obchodní společností zapsanou do obchodního rejstříku dne **.**.**** pod firmou „●●■■■ ****“ a předmětem jeho podnikání je ***** **.*.

[illegible]

Žalobce uvedl, že podle jeho názoru žalovaný svým jednáním, tedy provozováním ***** na internetové stránce s doménovým jménem ****.cz, jehož dominantní část je součástí Ochranných známek, zasáhl do práv k výše uvedeným Ochranným známkám, jejichž vlastníkem je žalobce.

V době registrace doménového jména **•••••.cz** a spuštění ***** žalovaným již žalobce na území České republiky na základě platných registrací Ochranných známek požíval ochrany ve smyslu § 2 odst. c) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách v platném znění. Dle ustanovení § 8 odst. 1) zákona o ochranných známkách má „vlastník ochranné známky výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna.“ Žalobce má obě Ochranné známky zapsány pro třídu výrobků a služeb č. **, jež obsahuje ***** Žalovaný používá doménové jméno **•••••.cz** k provozování

webových stránek propagujících nově otevřený ***** , jehož prostřednictvím mohou ***** uveřejňovat nabídky **** a zároveň ***** mohou tyto nabídky procházet a odpovídat na ně. ***** tedy zprostředkovává kontakt mezi ***** a ***** .

Užíváním ochranné známky ve spojení se službami se děje i tím, že je ochranná známka užívána v inzerci, katalozích a na internetových stránkách, a dále též bezesporu tím, že je část ochranné známky použita jako doménové jméno k označení webových stránek, jež velmi úzce souvisí s okruhem služeb, pro něž je ochranná známka zapsána.

Označení ****.cz, jež tvoří doménové jméno, je dominantním prvkem u obou výše uvedených Ochranných známek a podle názoru žalobce je nepochybné, že doménové jméno ****.cz je pro veřejnost zaměnitelné s oběma výše uvedenými Ochrannými známkami.

Žalobce odkázal na zákaz užívání označení shodného či podobného s ochrannou známkou, které vyplývá z právních předpisů.

Podle názoru žalobce žalovaný tím, že provozuje ***** na doméně ****.cz, porušil povinnost nezasahovat do práv žalobce, jež požívá z ochranných známek, neboť tato aktivita nepoctivě těží z rozlišovací způsobilosti a dobrého jména ochranných známek a zároveň je jim na újmu.

Žalobce spatřuje nekalý a spekulativní postup žalovaného také v tom, že poté, kdy se žalobce pokusil smírným postupem spornou záležitost vyřešit (dopisem ze dne 7. 1. 2013), podal žalovaný přihlášku ochranné známky „****“ - a to ve třídě č. **, pro kterou má své ochranné známky registrované žalobce.

Žalobce má za to, že výše popsaným jednáním se žalovaný dopustil nekalosoutěžního jednání vůči žalobci. Dle ustanovení § 44 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku.

Žalobce i žalovaný jsou soutěžiteli v hospodářské soutěži, i když žalovaný jako podnikatel nemá totožný předmět podnikání jako žalobce, služby poskytované prostřednictvím ***** jsou ve vztahu k předmětu podnikání žalobce v soutěžním vztahu, neboť jsou zejména zaměřené na stejný okruh spotřebitelů, tj. ***** a ***** .

Žalobce je toho názoru, že již tím, že si žalovaný doménové jméno zaregistroval a spustil na něm ***** , znemožnil žalobci provozovat pod touto doménou vlastní webové stránky, značně omezil žalobce mezi ostatními soutěžiteli, a tím vznikl jednorázový soutěžní vztah mezi žalobcem a žalovaným.

Tento vztah nazývá teorie „soutěžní vztah ad hoc“. V případě registrace doménových jmen jde o vztah mnohem častější než o klasický dlouhodobý soutěžní vztah. Žalovaný se tady pouhou samotnou registrací doménového jména v kombinaci s ***** dostal do soutěžního vztahu s žalobcem jako subjektem, jehož práva tím byla dotčena.

Žalovaný při nabídce služeb ***** používá označení, jež tvoří součást ochranné známky žalobce, a to na stejném trhu. Jde tedy nepochybně o jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a takové jednání je objektivně způsobilé přivodit žalobci a potažmo i spotřebitelům (návštěvníkům internetu) újmu. Je nutné vzít v potaz, že osoba na Internetu hledající informace o žalobci a o jeho nabídce služeb - tedy služeb ***** , může velice pravděpodobně narazit ve vyhledávání na webové stránky žalovaného a nalézt zde služby

*****. Taková osoba může tedy díky této záměně využít služeb *****, čímž je způsobena škoda žalobci.

Žalovaný na ***** navíc propaguje nabídky a služby *****, tedy dalších přímých soutěžitelů žalobce, čímž dochází k absurdní situaci, kdy pod označením jednoznačně zaměnitelným s ochrannou známkou a firmou žalobce propagují své služby konkurenční *****, a to tedy jednoznačně ke škodě žalobce. Chráněné označení ***** náležející žalobci je tak nepřímou využíváno ve formě doménového jména i těmito soutěžiteli - konkurenčními *****.

Popsaným jednáním žalovaný naplnil skutkovou podstatu nekalé soutěže, a to jak znaky generální klauzule proti nekalé soutěži, tak i znaky klamavého označení služeb a vyvolání nebezpečí záměny.

Registrací doménového jména *****.cz žalovaný zasáhl do práv žalobce týkající se jeho obchodní firmy (názvu právnické osoby). Závadný stav žalobce spatřuje ve skutečnosti, že držitelem domény *****.cz je žalovaný, a žalobce, jemuž by mělo právo držitele domény náležet, k ní přístup nemá a získat ani nemůže, aniž by se on sám stal tímto držitelem v registru domén.

Žalobce dále odkázal na ustanovení článku 21 odst. 1 Nařízení Komise (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace s tím, že předmětné doménové jméno bylo úmyslně použito s cílem přilákat uživatele Internetu pro obchodní zisk na internetovou stránku nebo na jinou on-line lokalitu držitele jména domény. I když se shora citované Nařízení nevztahuje na doménová jména na úrovni .cz, má žalobce za to, že vzhledem ke skutečnosti, že v nařízení jsou obsaženy obecně přijímané standardy v oblasti registrace a užívání doménových jmen, je porušení tohoto Nařízení chováním žalovaného jen dalším dokladem o tom, že jednání žalovaného je v ustálené rozhodovací praxi týkající se doménových jmen považováno za porušení práv žalobce.

Žalobce závěrem shrnul, že žalovaný tím, že zaregistroval doménové jméno *****.cz a provozuje na něm ***** v době, kdy na území České republiky již žalobce podnikal jako ***** pod obchodní firmou ***** **, a platily ochranné známky žalobce pro kategorii služeb zahrnující *****, porušil práva z Ochranných známek žalobce a dále se svým jednáním dopustil nekalosoutěžního jednání vůči žalobci a porušení práv z obchodní firmy žalobce (názvu právnické osoby).

2. Žalovaná strana

Žalovaná strana namítala, že Rozhodčí soud není příslušný k projednání sporu, jelikož nebyla platně uzavřena rozhodčí smlouva, neboť dle názoru žalované veřejná nabídka učiněná v čl. 18.1 Pravidla registrace doménových jmen v doméně „cz“ („Pravidla“) nemůže být učiněna platně, neboť jde o přijetí pravidel mající formu všeobecných obchodních podmínek uzavíraných adhezním způsobem, kdy žalovaná je v pozici slabší strany a neměla při přijímání těchto podmínek žádnou reálnou možnost tuto část Pravidel odmítnout či neakceptovat, přičemž je nepochybné, že by takovou veřejnou nabídku vůči neurčitému okruhu třetích subjektů sama a z vlastní vůle nikdy neučinila. Tato veřejná nabídka tedy nemůže být založena na pravé a vážné vůli žalované či obecné jiné osoby, která má zájem si registrovat doménu „cz“, když jí není dána žádná reálná možnost tuto nabídku neuskutečnit.

Žalovaná strana má doménu **•••••.CZ** registrovanou od ****.**.******.

Žalovaná si doménu zaregistrovala v souvislosti s provozováním ********* pro studenty. Spojení „**•••••**“ vzniklo složením dvou obecných pojmů, které charakterizují předmět podnikání žalované. První částí je slovo „**•••**“, což je obvyklá zkratka pro ******* a ***** ****, a žalovaná tímto pojmem dává najevo, že se zaměřuje na ********* a jiných *********. Druhou částí je slovo „**•••••**“, který je běžně používaným pojmem odpovídajícím českému výrazu „*********“. Termín „**•••••**“ byl zvolen, jelikož zní moderněji a lépe odpovídá zaměření ********* na *********, tedy mladé lidi tato označení používají.

Pod označením **•••••** si tedy běžný uživatel z cílové skupiny představí ********* pro *********.

Žalovaná upozornila, že i v dalších zemích existují ********* s označením „**•••••** + příslušná národní doména“ (např. **•••••.de**, **•••••.at**, **•••••.nl**, **•••••.com**). Tyto portály jsou provozovány pokaždé jiným provozovatelem a jsou důkazem toho, že termín „**•••••**“ je běžně užívaný a zobecnělý termín pro ********* zaměřené na *********.

Žalovaná investovala do vývoje ******* •••••.CZ** stejně jako do propagace jména **•••••.CZ** značné úsilí, a to jak z vlastních zdrojů, tak prostřednictvím spolupracujících partnerů.

Žalovaná uvedla, že má zcela jiný předmět podnikání i zaměření na jinou cílovou skupinu. Žalovaná navíc považuje jednání žalobce za účelově směřující k získání domény s výrazně vyšší návštěvností a popularitou.

Žalovaná uvedla, že i internetové stránky žalované a žalobkyně jsou také významně odlišeny svým vzhledem. Stránkám žalobkyně dominuje záhlaví s označením **•••••** a sloganem, barevná kombinace je stříbrná a tmavě modrá, stránky obsahují ilustrační fotografie a celkově se snaží působit uměřeně a seriózně. Oproti tomu stránky žalované jsou (v rámci zaměření na její cílovou skupinu) živější, obsahují kreslené obrázky a jsou laděny do bílé a světle modré, v záhlaví je také uvedeno logo **•••••.cz**.

Rozdíl mezi stránkami je jasný na první pohled srovnáním vzhledu úvodních stránek, na kterém je tato jasná odlišnost patrná. V zápatí stránek žalované je uveden text „*********“, a navíc byl přidán text „******* www. •••••.cz**“.

Žalovaná poukázala na dřívější rozhodnutí soudů zejména v souvislosti s doménami ******.cz**, *******.cz**, *******.cz**, *******.cz** a ***_*****.cz**.

Žalovaná také podrobně argumentovala v souvislosti s právním posouzením nekalé soutěže, pravidel UDRP a nařízení Komise.

Projednání a zjištění

PROVEDENÉ DŮKAZY

Rozhodce provedl veškeré důkazy předložené žalující stranou založené ve spise:

- Kopie dokumentů osvědčujících právní existenci žalobce a žalovaného

- Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD.cz platná od 1. 12. 2012
- Pravidla alternativního řešení sporů platná od 1. 4. 2012 Řád pro řešení sporů o domény.cz („Řád.cz“)
- Kopie elektronického výpisu databáze registru Whois
- Elektronický výpis Ochranných známek z databáze Úřadu průmyslového vlastnictví – přihláška žalovaného ochranné známky ●●■■■■°
- Povolení *****
- Notářský zápis osvědčující obsah webových stránek ●●■■■■° .cz
- Dopis žalobce žalovanému ze dne 7. 1. 2013
- Výpis žalobce z Obchodního rejstříku
- Usnesení Městského soudu v Praze č. j. *****

Rozhodce provedl veškeré důkazy předložené žalovanou stranou založené ve spise:

- Záznam v registru domén vedeném sdružením CZ.NIC
- Print screen hlavní stránky zahraničních portálů ●●■■■■° (.de, .at, .ni., .com)
- Internetové stránky ***** *** (http://www.*****.cz/;
- Naskenované strany časopisu ***** obsahující inzerci na server ●●■■■■° .cz;
- Internetové stránky časopisu ***** (http://www.*****.cz/);
- Fotografie reklamních plakátů na panelech *****
- Prostředky vynaložené na reklamu
- Výkaz programátorské práce (včetně verze ze dne 23. ledna 2012)
- Fotografie prokazující propagaci ***** ●●■■■■° .cz na akcích ***** ***
- Potvrzení o platbách za reklamu
- Program ●●** - hlavní stránka
- Čestné prohlášení jednatelů žalované
- E-mail ze dne 20. března 2013 (obsahuje i předchozí e-maily z 20. března 2013 a ze 14. února 2013)

- Nabídka **** na stránkách www. ****.cz dne 27. září 2013.
- Statistika návštěvnosti *****
- Srovnání stránek žalované a žalobkyně na sociální síti Facebook
- Výsledky vyhledávání pomocí služeb Google a Seznam.
- Srovnání úvodních stránek žalobkyně a žalované

ÚSTNÍ JEDNÁNÍ

Podle § 14 Řádu pro řešení sporů o domény.cz se ústní jednání nekonají a rozhodnutí se činí na základě dokumentů a jiných listinných důkazů. Přestože Řád připouští konání ústního jednání na základě vlastního uvážení senátu (rozhodce) a v důsledku mimořádných okolností, rozhodce k nařízení jednání v dané věci nepřistoupil, neboť neshledal mimořádné okolnosti, které by nařízení jednání odůvodňovaly, a dospěl k závěru, že ve věci lze rozhodnout pouze na základě předložených podání stran a písemných důkazů.

PRAVOMOC ROZHODČÍHO SOUDU

Žalovaná strana vznesla námitku nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu, když podle jejího názoru nebyla platně uzavřena rozhodčí smlouva, neboť „veřejná nabídka učiněná v čl. 18.1 Pravidla registrace doménových jmen v doméně „cz“ („Pravidla“) nemůže být učiněna platně, neboť jde o přijetí pravidel mající formu všeobecných obchodních podmínek uzavíraných adhezním způsobem, kdy žalovaná je v pozici slabší strany a neměla při přijímání těchto podmínek žádnou reálnou možnost tuto část Pravidel odmítnout či neakceptovat, přičemž je nepochybné, že by takovou veřejnou nabídku vůči neurčitému okruhu třetích subjektů sama a z vlastní vůle nikdy neučinila. Tato veřejná nabídka tedy nemůže být založena na pravé a vážné vůli žalované či obecné jiné osoby, která má zájem si registrovat doménu „cz“, když jí není dána žádná reálná možnost tuto nabídku neuskutečnit.“

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky je podle § 13 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, v platném znění (dále jen „zákon“) a podle § 19 zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, v platném znění, stálým rozhodčím soudem.

Rozhodčí soud v souladu s ustanovením § 13 odst. 2 zákona vydal Řád Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, Zvláštní dodatek Řádu pro rozhodčí řízení on-line a Řád pro řešení sporů o domény .cz. Předmětný spor se tedy řídí Řádem pro řešení sporů o domény .cz („Řád .cz“), který je součástí Zvláštního dodatku Řádu pro rozhodčí řízení on-line („Řád on-line“). Otázky neupravené v Řádu .cz se pak řídí ustanoveními Řádu Rozhodčího soudu (dále také jen „Řád“).

Správu domény nejvyšší úrovně .cz (ccTLD .cz) vykonává a registr doménových jmen v doméně .cz provozuje sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., Americká 23, Praha 2, které vydalo dokument „Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz“, který stanoví pravidla pro registraci doménových jmen druhé úrovně pod ccTLD .cz (článek 1.1). Každá osoba registrující doménové jméno přitom objednáním jeho registrace, zaplacením ceny registrace,

zahájením užívání doménového jména či jakoukoliv změnou záznamů týkajících se doménového jména (vše viz článek 2.2 citovaných Pravidel registrace) vyslovuje souhlas s uvedenými Pravidly registrace. Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz odkazují, pokud jde o řešení sporů o doménová jména, na jiný dokument vydaný rovněž CZ.NIC, z.s.p.o., a to na „Pravidla alternativního řešení sporů“. Součástí Pravidel alternativního řešení sporů je tzv. rozhodčí veřejná nabídka obsažená v článku 2.1, dle které „Držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „rozhodčí soud“), v rozhodčím řízení před tímto rozhodčím soudem podle zvláštního dodatku Řádu rozhodčího soudu pro rozhodčí řízení on-line zveřejněného v Obchodním věstníku (dále jen „Řád on-line“), a to ve věci majetkového sporu, o němž lze uzavřít smír, v němž třetí osoba napadne jakékoliv Doménové jméno Držitele, zařazené v elektronické databázi doménových jmen v národní doméně ccTLD .cz spravované sdružením CZ.NIC, pokud třetí osoba písemně projeví vůči Držiteli vůli podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu v dané věci zejména tím, že písemně zahájí takový spor u tohoto rozhodčího soudu v souladu s Řádem on-line. Spor bude rozhodován jediným rozhodcem určeným předsedou rozhodčího soudu“.

Pravidla registrace a Pravidla alternativního řešení sporů a jejich akceptace ze strany držitele registrace doménového jména v doméně nejvyšší úrovně .cz představují smlouvu mezi držitelem registrace doménového jména a sdružením CZ.NIC, z.s.p.o. Obsahem této smlouvy jsou práva a povinnosti držitele registrace a CZ.NIC, z.s.p.o., jako správce domény nejvyšší úrovně .cz ve vztahu k registraci a zároveň představují smluvní závazek držitele doménového jména ve prospěch třetí strany - žalobce ve sporu ohledně tohoto doménového jména, podřídit se pravomoci Rozhodčího soudu v případech předpokládaných ve shora uvedeném znění rozhodčí veřejné nabídky. Platnosti veřejné rozhodčí nabídky není na újmu, že neobsahuje individuální určení třetí strany, resp. třetích stran, v jejichž prospěch byla učiněna; postačí, když je taková třetí strana nebo strany na základě objektivních skutečností určitelná (Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentář. 2. Vydání. Praha : C.H. Beck, 2009, str. 438). V případě rozhodčí veřejné nabídky je tato podmínka splněna, neboť uvádí, že se aplikuje ve vztahu k osobám, které podají žalobu k Rozhodčímu soudu napadající příslušné doménové jméno, což je objektivní skutečnost. K uzavření rozhodčí smlouvy pak dojde, jakmile již individuálně určená osoba (strana žalující) vyjádří svůj souhlas s veřejnou rozhodčí nabídkou podáním žaloby k Rozhodčímu soudu.

K otázkám týkajícím se rozhodčí veřejné nabídky se vyjádřil Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 27.4. 2011 č. j. 3 Cmo 367/2010, když uvedl, že veřejný návrh v daném případě splňuje podmínky dané v obchodním zákoníku v § 276 a není na závalu, že je dán a spojen s určitou žádostí o registraci, neboť s touto registrací a tedy také s veřejným návrhem (jako součástí Pravidel) jsou všichni registrovaní účastníci sítě, zájemci o registraci doménových jmen i další uživatelé seznámeni. Veřejný návrh vyhlášený jako součást podmínek v návrhu na registraci doménového jména je v souladu s úpravou uzavření rozhodčí smlouvy, dané v § 3 odst. 2 zákona č. 216/1964 Sb., o rozhodčím řízení. Vrchní soud v Praze rovněž dospěl k závěru, že předmětnou smlouvu lze považovat za smlouvu ve prospěch třetího (§ 50 občanského zákoníku). Z právní úpravy plyne, že tato třetí osoba je ze smlouvy oprávněna okamžikem, kdy s ní projeví souhlas. Není přitom třeba, aby třetí osoba byla individuálně určena, postačí, je-li určena dostatečně objektivními skutečnostmi, na jejichž základě může být individualizována (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 33 Odo 824/2005 z 30. 11. 2005). [viz také rozhodčí nález č. 00149/2012]

Z výše uvedeného vyplývá, že ve sporu vztahujícímu se k doménovému jménu, je na základě

veřejné rozhodčí nabídky učiněné při registraci doménového jména obecně dána pravomoc
Rozhodčího soudu k rozhodnutí.

Z podání stran vyplývá, že žalovaná strana si předmětné doménové jméno registrovala a přitom akceptovala Pravidla registrace i Pravidla alternativního řešení sporů, čímž učinila ve smyslu shora uvedeném rozhodčí veřejnou nabídku. Rozhodčí veřejnou nabídku žalované pak žalobce v souladu s podmínkami v ní uvedenými akceptoval tím, že podal k Rozhodčímu soudu žalobu.

Na základě písemné rozhodčí veřejné nabídky učiněné žalovanou stranou elektronickými prostředky a na základě akceptace této rozhodčí veřejné nabídky učiněné žalobcem podáním žaloby k Rozhodčímu soudu, byla uzavřena rozhodčí smlouva, na jejímž základě může být spor rozhodován v rozhodčím řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

V souladu s uzavřenou rozhodčí smlouvou se projednávání sporu řídí Řádem pro řešení sporů o domény .cz („Řád .cz“), který je součástí Zvláštního dodatku Řádu pro rozhodčí řízení online.

V souladu s § 9 odst. 2 Řádu .cz byl jediným rozhodcem jmenován Mgr. Přemysl Líbal, který svou funkci přijal. Žádná ze stran rozhodce neodmítla, ani nevznesla námitku proti způsobu jeho jmenování.

POSOUZENÍ NÁROKŮ ŽALOBCE

Žalobce se domáhá vydání rozhodčího nálezu, kterým by bylo žalovanému uloženo převést doménové jméno **•••••.CZ** na žalobce do 10 dnů od právní moci rozhodčího nálezu nebo alternativně, aby žalovaný byl povinen do 10 dnů od nabytí právní moci rozhodčího nálezu zrušit doménové jméno **•••••.CZ**. Svůj nárok žalobce opíral o nárok z práv k ochranným známkám, nárok z práva na ochranu obchodní firmy a nárok z jednání v nekalé soutěži.

Rozhodce při posouzení práv žalobce a žalované nepřihlížel k označení domény nejvyšší úrovně „cz“, která je povinnou součástí všech doménových jmen registrovaných v národní doméně CZ (ccTLD .cz) a nemá tudíž rozlišující způsobilost.

[illegible]

Vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. Nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána.

Žalovaný použil při vytváření doménového jména spojení obecně užívaného označení „***“ pro „***“ a „***“^{OC} ve smyslu anglického slova „****“.

Jak bylo v řízení doloženo, stejné spojení i obdobné služby ***** jsou poskytovány v zahraničí, například prostřednictvím ***** .de, ***** .at, ***** .nl, ***** .com.

Je nepochybné, že časová priorita užívání svědčí označení ***** a že žalovaný si doménu ***** .CZ zaregistroval a začal užívat později. Na druhou stranu klíčová pro posouzení a rozhodnutí v tomto sporu je otázka zaměnitelnosti. Při posuzování zaměnitelnosti ochranných známek žalobce s doménou užívanou žalovanou, je nutné posouzení možného matení a klamání návštěvníků a zároveň zda volba doménového jména není těžením z proslulosti žalobcem užívaného a již zavedeného označení. Ochranné známky žalobce není možné považovat za proslulé.

V otázce zaměnitelnosti je nutné vycházet z reálné situace, kdy není obvyklé a reálně ani možné, aby pro určitého držitele byly vyhrazeny všechny možné varianty slovních spojení, slovních tvarů, úprav či odvozených slov, ani slova se stejným slovním základem a slova příbuzná. Je vždy na rozhodnutí konkrétního držitele registrovaného označení, zda má zájem chránit pro sebe v internetovém prostředí i související označení, tzn. registrovat doménová jména pro taková označení. Pokud se nejedná o prokazatelné jednání ve zlé víře, například tzv. typosquatting, těžící z obvyklých překlepů známých názvů, do Rozhodce dospěl k závěru, že registrace domény ***** .CZ žalovanou byla v dobré víře.

Při posuzování možnosti vyvolání nebezpečí přímé či nepřímé záměny domény ***** .CZ s ochrannými známkami žalobce, klamání návštěvníků, se rozhodce ztotožnil se závěry soudů v obdobných případech. Zejména je třeba hledět na průměrného uživatele internetu a tedy i potenciálního návštěvníka webových stránek účastníků jako na věc znalého „spotřebitele.“ Tento „průměrný“ uživatel internetu ze své zkušenosti si je dobře vědom důležitosti každého písmene, číslice a znaménka v označení jakékoli adresy v internetové síti, a tedy i nezbytnosti naprosto přesného užití určitého doménového jména k otevření jím výhradně žádaných webových stránek (pokud neužije vyhledávače k nabídce adres při zadání konkrétního hesla). Pak nelze mít za prokázané, že zněním doménových jmen webových stránek účastníků „průměrný“ uživatel internetu bude maten a nerozliší je. (Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2007 sp. zn. 3 Cmo 122/2007).

Významným při posuzování byla také reálná činnost žalobce a žalované, kdy žalovaná funguje v prostředí internetu obdobně jako v materiálním světě inzertní noviny zprostředkovávající kontakt mezi ***** a ***** . Žalovaný není a ani nemá ambice být ***** ve smyslu ust. § ** odst. ** písm. *) zákona č. ***/**** Sb. ****, kterým je žalobce. Tato skutečnost je pak zcela zřejmá při návštěvě stránky ***** .CZ.

Rozhodce proto dospěl k závěru, že zaměnitelnost ochranných známek žalobce s doménovým jménem ***** .CZ není dána.

Rozhodce dospěl k závěru, že žalovaný registrací, užíváním a udržováním registrace doménového jména „***** .CZ“ nezasahuje do práv žalobce k jeho registrovaným ochranným známkám.

Nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům.

Účastníkem hospodářské soutěže, a tedy osobou, která se může dopustit nekalosoutěžního jednání, jsou fyzické i právnické osoby, které se účastní hospodářské soutěže, i když nejsou podnikateli. Soutěžní vztah je přitom třeba interpretovat s přihlédnutím k pojmu soutěžitel široce, neboť v soutěžním vztahu jsou nejen přímí soutěžitelé, poskytující totožná plnění, ale i všechny ostatní subjekty, včetně nepodnikatelů, které působí v podobných, navazujících nebo navzájem substituovatelných oborech nebo hospodářských činnostech. Jako přímí soutěžitelé vystupují vůči sobě navzájem i ti, kteří působí v oboru výroby či služeb vzájemně zaměnitelných. Soutěžiteli jsou tudíž všichni, mezi nimiž na základě objektivní povahy jejich výrobků nebo služeb dojde na trhu k hospodářskému střetu. V případě doménových jmen může být za soutěžitele považována i osoba nepodnikající na stejném trhu, která si zaregistrovala doménové jméno, a která tak vstoupila do hospodářské soutěže se subjektem, který domněle disponuje právy k označení, které je obsaženo v předmětném doménovém jménu.

Žalobce a žalovaný se tak střetávají v hospodářské soutěži na „trhu“ poskytování informací o
*****.

Jak již bylo uvedeno výše, časová priorita užívání svědčí označení ●●■■■■ a žalovaný si doménu ●●■■■■.CZ zaregistroval a začal užívat později. V souvislosti s posuzováním jednání nekalé soutěže je však nezbytné zkoumat, zda je takové užívání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Zákon pojem dobrých mravů nedefinuje a s ohledem na dosud publikovanou judikaturu lze dovodit, že dobré mravy jsou měřítkem etického hodnocení konkrétních situací a jejich souladu s obecně uznávanými pravidly slušného a poctivého jednání. Rozpor jednání s dobrými mravy je třeba posuzovat v každém případě individuálně s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem jednání účastníků v příslušném období a jejich tehdejšímu postavení (viz. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Odo 1230/2005 z 14. 3. 2006).

Důvody a způsob vytvoření označení ●●■■■■.CZ žalovaným bylo zdůvodněno výše.

Z provedených důkazů nelze dovodit, že by se žalovaný snažil těžit z popularity označení žalobce. Prezentované údaje svědčí o opaku.

V případě webu ●●■■■■.CZ je jasně a zřetelně označeno kdo je provozuje a co je obsahem. Je vyloučeno, aby průměrný návštěvník této stránky nabyl mylného dojmu, že uvedený web jakkoli souvisí s činností žalobce.

Rozhodce proto dospěl k závěru, že jednání žalovaného spočívající v registraci a následném užívání doménového jména ●●■■■■.CZ není jednáním, které by bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže. Není-li splněna tato podmínka, nemůže jít o jednání podle § 44 odst. 1 Obchodního zákoníku, a proto ani jednotlivých zvláštních skutkových podstat nekalé soutěže.

Z pohledu reálné zaměnitelnosti byly posouzeny také otázky ochrany obchodního jména žalobce.

V otázce spekulativnosti registrace domény ●●■■■■.CZ dospěl rozhodce k závěru, že žalovaná jednala v dobré víře a registrací předmětného doménového jména nebylo v řízení prokázáno splnění podmínek dle ustanovení odst. 3 článku 21 Nařízení Komise (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodčího nálezu.

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Žalovaná uplatnila nárok na náhradu nákladů právního zastoupení ve výši 13.600,- Kč plus DPH, za čtyři úkony právní služby vypočtené dle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve spojení s § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif.

Žalovaná byla ve sporu úspěšná a rozhodce jí proto přiznal náhradu nákladů právního zastoupení v plné výši včetně DPH, což představuje 16.456,- Kč.

Rozhodčí nález

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů právního zastoupení 16.456,-Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodčího nálezu.

Příloha 1

Shrnutí rozhodčího nálezu

Žalobce podniká pod obchodní firmou ●●■■■ a domáhal se ochrany před porušováním práv k označení firmy, porušování práv k ochranným známkám a proti nekalé soutěži, čehož se žalovaná měla dopustit tím, že zaregistrovala a užívala doménové jméno ●●■■■.CZ, pod kterým provozovala *****.

Rozhodce dospěl k závěru, že žalovaná jednala v dobré víře, když použila obvyklá označení ●● pro „***“ a ■■■ pro „****“, pro vytvoření ***** se zaměřením na ***** ●●■■■.CZ.

Při posuzování možnosti vyvolání nebezpečí přímé či nepřímé záměny domény ●●■■■.CZ s ochrannými známkami žalobce, klamání návštěvníků, se rozhodce ztotožnil se závěry soudů v obdobných případech. Zejména je třeba hledět na průměrného uživatele internetu a tedy i potenciálního návštěvníka webových stránek účastníků jako na věc znalého „spotřebitele“. Tento „průměrný“ uživatel internetu ze své zkušenosti si je dobře vědom důležitosti každého písmene, číslice a znaménka v označení jakékoli adresy v internetové síti, a tedy i nezbytnosti naprosto přesného užití určitého doménového jména k otevření jím výhradně žádaných webových stránek (pokud neužije vyhledávače k nabídce adres při zadání konkrétního hesla). Pak nelze mít za prokázané, že zněním doménových jmen webových stránek účastníků „průměrný“ uživatel internetu bude maten a nerozliší je. (Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 9. 2007 sp. zn. 3 Cmo 122/2007).

Zejména s ohledem na tuto skutečnost byla žaloba zamítnuta.

V Praze dne 1. prosince 2013

Mgr. Přemysl Líbal
rozhodce

RNDr. Zdeněk Somr
*předseda Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*

JUDr. Marie Moravcová
*tajemnice Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*